

תת"ע 3314/10/19 - מדינת ישראל נגד יצחק דאבוש

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תאריך-
10.1.2021

תת"ע 3314-10-19 מדינת ישראל נ' יצחק דאבוש
בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יצחק דאבוש

הנאשם

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען שבעת שהנאשם נהג במכונית בכביש מס' 20 ("איילון") ק"מ 17 מדרום נסע הוא עפ"י הטענה שלא בכביש וזאת במקום שבו קיים כביש (נהיגה על שול) וזאת בניגוד לתקנה 33(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו וביקש להוסיף בפירוט כפירתו כדלקמן: "אני מבקש להוסיף ולהסביר כי אני כופר משום שכלל לא ביצעתי את העבירה ואף אני מסביר כי אין שם שול במקום המדובר, כך שממילא לא יכולתי לרדת לשול כפי שטוען השוטר".

לנוכח הכפירה של הנאשם התקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד בדיון ההוכחות השוטר מר אבי כהן (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד בדיון ההוכחות הנאשם מר יצחק דאבוש (ע.ה.1) ובמסגרת עדותו הוגשו לבקשתו 5 תצלומים (סומנו נ/1 עד נ/5) וכן הוצג סרטון (לא הוגש ע"י הנאשם - נצפה באולם) וכן תצלום אווירי (לא הוגש ע"י הנאשם - נצפה באולם). (ראה לעניין זה את המצוי בפרוטוקול).

הצדדים סיכמו בעל פה.

מסקנתי בעקבות מתן הדעת לעדויות, לראיות ולסיכומים הינה שהתביעה הוכיחה כנדרש את שיוחס לנאשם בכתב האישום וכי לפיכך דינו של הנאשם להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

אסביר ואנמק:

כעולה מהדו"ח (ת/1), האירוע התרחש באור יום (בשעה 13:10) בתאריך 7.6.19, וכפי שנרשם ע"י השוטר - היה זה יום נאה.

השוטר תיאר בדו"ח כיצד הוא (השוטר) רכב על אופנוע משטרתי סמוי על השול הימני וזאת כשהוא במרחק של כ- 15 מ' בסה"כ מרכב הנאשם וכשאינן כל גורם בינו לבין רכב הנאשם אשר מפריע לשדה הראיה.

הנאשם, בעדותו, לא סתר היבטים עובדתיים אלה בכל דרך.

הנאשם בחר למעשה שלא לחקור את השוטר בחקירה נגדית בהיבטי אכיפה אלה בכל דרך.

הנאשם גם לא סתר או חקר את השוטר על כך שנשמר ע"י השוטר קשר עין רצוף בכל עת.

השוטר גם תיאר את המרחק אשר לאורכו נע הנאשם על השול (30 מ').

רוצה לומר שבהיבטים אלה של האירוע ושל מלאכת האכיפה לא נגרע דבר מתוכן עדות השוטר על תצפית קרובה וטובה אל עבר התנהלותו של הנאשם עם רכבו.

ניכר שהשוטר גם רשם באופן אובייקטיבי את דברי הנאשם על אתר כדלקמן: "לא נסעתי על השול. נסעתי בנתיב הימני".

הנאשם טען בשלב מסוים ובהחלטיות בדיון ההוכחות כי נסיעתו הייתה מצפון לדרום ("אני הגעתי מצפון לדרום" - דברי הנאשם בעמ' 9 שורה 12 לפרוטוקול) וגם הוסיף וטען, בעת חקירת השוטר על ידו, כי השוטר סותר את עצמו מבחינת כיוון הנסיעה שהשוטר ציין.

אך הנה, בעוד שהנאשם כך אומר וגורס בקשר עם כיוון נסיעתו באירוע זה, הציג הנאשם עצמו מנגד תמונות (נ/1 עד נ/5) וזאת ללמדך לשיטתו, את מיקום האירוע, וכן גם סרטון (תמונות וסרטון שהוברר אגב כי הם צולמו למעלה משנה מיום האירוע) ומראיות אלה של הנאשם עצמו נראית התקרבות מדרום לצפון דווקא (כגירסת השוטר בתיק זה).

ואם בכך לא די אזי הנאשם עצמו אף ציין בבית המשפט גם במלל כי כל הסרטונים שצילם הם מדרומית לגשר השלום (עמ' 12 שורה 22).

ובמילים אחרות ניכר בכל הכבוד כי הסתירה הפנימית באשר לכיוון הנסיעה באירוע הינה סתירה בדבריו של הנאשם ולא בדבריו של השוטר.

זאת ועוד - בעוד שהנאשם שב וציין במהלך הדיון מול השוטר כי מקום עצירתו היה על גשר השלום (מדברי הנאשם : " איך זה קשור לכך שאתה שולל את העובדה שנעצרתי על גשר השלום") (עמ' 14 שורה 6 לפרוטוקול , וכן ראה עמ' 8 שורה 26), גם טענה זו זאת איננה מתיישבת עם עמדת הנאשם על כי כיוון נסיעתו היה מצפון לדרום (ראה כאמור את נ/2 שהגיש הנאשם עצמו בו נראה שילוט ימינה "השלום" עוד טרם הגעה לגשר יהודית - כלומר הגעה מדרום).

סתירה פנימית מהותית זו בדברי הנאשם בדבר כיוון נסיעתו שלו באיילון בעת האירוע תורמת בכל הכבוד לקושי בקבלת גרסתו.

ועוד : במהלך דיון ההוכחות נשאל הנאשם מדוע, באם טוען הוא כטענה מרכזית שאין כלל שול במקום האירוע , מדוע לא הציג הוא תמונות או סרטון ממועד שסמוך למועד האירוע (וזאת במקום תמונות וסרטון שצולמו למעלה משנה ממועד האירוע כאשר מאלה עולה שמבוצעות עבודות שיפוצים שם בעת הצילום).

על שאלה זו תשובתו של הנאשם הייתה כי אכן צילם אך אלה אבדו לו.

לשאלה הנוספת מדוע לא הביא לעדות את חברו שישב לצידו ברכב בעת האירוע כדי שיתמוך בגירסתו השיב הנאשם כי הנ"ל לקה בקורונה (לציין שלא נתבקשה ע"י הנאשם דחיית הדיון) וכן השיב הנאשם: "...אני לא נותן משקל לחבר שישב לידי ברכב, לא ראיתי לזה משקל ראיתי כי כל אחד יכול להביא חבר שיתמוך בטענותיו". (דברי הנאשם בעמ' 15 שורה 18 לפרוטוקול).

השוטר שב וציין בחקירתו כי ק"מ 17 הינו בסמוך ליציאה של ארלזורוב .

הנאשם לא סתר זאת בכל דרך.

ניכר אם כך , בכל הכבוד , שתמונותיו וסרטונו של הנאשם אינם מציגים את מיקום העבירה הנכון (ק"מ 17 מדרום שזה , כפי שלא נסתר, בסמוך ליציאה לארלזורוב) אלא מציגים מיקום אחר ודרומי יותר (מיקום שהינו דרומית למחלף השלום).

השוטר שב והסביר במילותיו, כי על מנת לעכב את הנאשם על גשר השלום (כשיטת הנאשם) פירושו שהיה צורך כביכול שהרכבים יעשו נסיעה אחורה מאזור מחלף ארלזורוב לאזור מחלף השלום - דבר שאיש לא טוען שנעשה באירוע דנן.

הנאשם הציג לשוטר תצלום אווירי (אשר הנאשם לא ידע לומר מתי צולם) וביקש מהשוטר לפענחו. לשוטר לא היתה

יכולת לפענחו.

ואם בכך לא די , במהלך הדיון הסתבר שגם הנאשם עצמו התקשה להסביר את שאלתו שלו עצמו בעניין התצלום האווירי.

ואם בכל אלה עדיין לא די - הוברר שאפילו בתמונה נ/2, שצולמה שנה ויותר לאחר האירוע, אשר הנאשם, לשיטתו, הביא אותה כדי לתמוך בהעדר שוליים ביום האירוע (יותר משנה לפני כן כאמור) כן רואים למעשה שוליים (בחלק הימני של התצלום) , אשר בפרט בעומס תנועה איטית (כטענת הנאשם) ניכר שניתן לנוע עליהם , וכל זאת אף אם מתעלמים מהמסקנה המתבקשת שהתמונות של הנאשם לא צולמו במקום האירוע - שלא נסתר שהיה בקרבת מחלף ארלוזורוב (ק"מ 17 מדרום) ולא לפני מחלף השלום.

אכן, לא נעלם מעיני השוטר לא ציין ברחל בתך הקטנה, ככל שניתן היה בכלל לציין מעבר לציון מס' הק"מ 17 אשר בכביש שכזה שאין בו מספרי בתים, היכן הוא עצר את הנאשם, זה אכן חסר בדו"ח. אלא שכאשר נותנים הדעת למכלול וכאשר ממכלול זה עולה תמונה ברורה של פרטי אכיפה בתצפית קרובה ביותר, ללא הפרעה , כאשר השוטר רוכב על האופנוע בשול והנאשם יורד לשול 15 מ' ממנו וכאשר לפני כן השוטר רשם שהנאשם נסע בנתיב הימני, וכאשר הכל בראות טובה, באור יום וללא הפרעה ואגב שמירת קשר עין , וגם כאשר הנאשם איננו חוקר על או סותר את כל פרטי האכיפה האלה, פירושו שניתן להסתמך על עדות השוטר.

חבר לכך את זאת שהנאשם טען בתוקף שנסע בכלל מצפון לדרום אך מנגד הגיש צילומים וסרטון המלמדים על פניהם כי נסע מדרום לצפון כגרסת השוטר ; חבר לכך גם אי הבאת עד הגנה שישב לצד הנאשם במכוניתו בעת האירוע וכן כל ההיבטים הנוספים שנסקרו לעיל וקיבלת שבידי התביעה עלה לעמוד בנטל ההוכחה .

ובאשר לתהיית הנאשם מה מניע היה לו כביכול כנהג לבצע את העבירה, הרי ראשית יאמר שהמניע בעבירה מסוג זה איננו חלק המצריך הוכחה ואפילו די בהיסח דעת מן הכביש במהלך נסיעה של 30 מטרים , או , כפי שהנאשם עצמו הציע בשאלותיו ובחקירתו , אפשרות התקדמות מהירה יותר של מכוניתו בעומס התנועה לשיטתו.

לאור כל אשר פורט ונותח לעיל, וגם לאחר ששמתי לנגד עיני את העובדה שעדות עד תביעה יחיד בתיק זה, מורשע בזאת הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 10 ינואר 2021, במעמד הצדדים.